

FIAT JUSTITIA PEREAT MUNDUS
JUDECĂTOR LAVINIA NICOLETA COȚOFANĂ

JUDECĂTORIA ARAD

E-mail: lavinia.cotofana@just.ro

PROIECT

privind principalele obiective ale candidatului
 judecător LAVINIA NICOLETA COȚOFANĂ
pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii

DRAGI COLEGI,

La Ziua Justiției din 2014 Președintele de atunci al Consiliului Superior al Magistraturii își plasa discursul sub dictonul *Fiat justitia pereat mundus*. Recunosc că atunci am fost plăcut surprinsă că într-o ”zi fastă” – Ziua Justiției, Președintele CSM a ales să cantoneze (extensiv) discursul în zona celebrului aforism ”fiat justitia pereat mundus”. Față de teodiceea raționalismului modern al lui Leibniz invocată în discurs, eu personal, ca reflecție empatică, voi opune acesteia, prin prezentul PROIECT privind principalele obiective ale candidatului judecător LAVINIA NICOLETA COȚOFANĂ pentru funcția de membru al

Consiliului Superior al Magistraturii, ”mitul veșnicei reîntoarceri”, a șarpelui (CSM-ul) care își devorează coada...

Deși încă mă chinui să-mi deslușesc diferențele între legea romană dată de *lex, legis*, față de legea greacă a lui *nomos, nemein*, deși după multe dintre ședințele Plenului CSM din ultimii ani, când parcă mă simt abia ieșită din peștera Republicii platoniciene, membrii Consiliului părându-mi ca umbrele invocate de Platon, **continui să cred că fiat justitia perat mundus poate și trebuie folosit și în alte zile decât cele festive !...** Îmi vine în minte că, dincolo de regulamente și cunoaștere, ba cu ele cu tot, există o *ordo gaudii*... fără de care adevărurile neștiute din jurul nostru, nu vor putea da consistență nobilei noastre profesii !

Văzând începuturile propriului meu demers simt stinghereala candidatului și am tendința să schimb relația dintre percepția mea și rigorile impuse de următoarele cuvinte și instituții ”cheie”: membru CSM, magistrat, profesie, morală, moralitate, eroare morală, Legea privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legea privind organizarea judiciară etc. Evoc înaintașii: Mucius Scaevola, Cato, Cicero – *iure dicundo* – persoane însărcinate să spună dreptul ! Doar așa putem ști și cunoaște înțelegerea kantiană atunci când afirmă în *Întemeiere* că voința bună este ”suma tuturor mijloacelor” !...

Au avut voința bună membrii CSM sau doar și-au întemeiat multe dintre acțiuni pe ”suma tuturor mijloacelor” ?

Pentru a-mi răspunde mie la această întrebare și pentru a vă da, dragi colegi, câteva motive de reflecție, voi începe PROIECTUL meu cu următorul capitol:

Consiliul Superior al Magistraturii în ultimii zece ani.

Perioada 2006 – 2016.

Consider oportun să preiau o parte dintr-o analiză pe care a făcut-o regretatul profesor Viorel Mihai Ciobanu în articolul: ” Din nou despre obstrucționarea justiției, intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii și rolul Curții Constituționale” – 2012.

Scria acesta următoarele:

”Am arătat de mai multe ori că prin art. 126 alin. (1) din Constituție se stabilește fără echivoc că justiția se înfăptuiește numai prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege și deci este cu totul nejustificată și creatoare de confuzii folosirea noțiunii în sens larg, care cuprinde și Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii. Acestea din urmă fac parte, potrivit Constituției, din autoritatea judecătorească, care însă nu coincide cu puterea judecătorească ce este formată, repet din nou, exclusiv din instanțele judecătorești.

Confuzia este propagată sistematic dar, din păcate, nu numai de jurnaliști și analiști politici, ci și de politicieni cu experiență.

Am să mă refer la un singur exemplu. Un europarlamentar, fost ministru al justiției, care nu poate fi bănuț de lipsă de cunoștințe sau de experiență, promovează constant ideea că justiția se referă și la procurori și că adversarii politici urmăresc ”luarea justiției captivă” prin dorința de a schimba conducerile Parchetului General și DNA.

Mai grav, președintele CSM și alți membri ai Consiliului acceptă aceeași confuzie sau o stimulează. Într-o scrisoare recentă adresată ministrului justiției, propunând un pact pentru justiție între cele trei puteri ale statului, președintele CSM explicitează într-o paranteză că prin puterea judecătorească

s-ar înțelege Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii și Ministerul Public. Gravă confuzie între ”puterea judecătorească” și ”autoritatea judecătorească”. Aceasta în condițiile în care chiar art. 1 alin (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a CSM prevede clar ”Consiliul face parte din autoritatea judecătorească”.

Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii. Acest organism a existat în România începând cu anul 1909 până la instaurarea dictaturii comuniste, iar apoi a fost reglementat din nou prin Constituția din anul 1991 și prin Legea de organizare judecătorească din nr. 92/1992, ca un organism menit să se interpună între puterea judecătorească, pe de o parte și puterea legislativă și îndeosebi cea executivă, pe de altă parte. De-abia prin Constituția revizuită din anul 2003 s-a întărit rolul și poziția CSM, ca garant al independenței justiției, iar Legea nr. 317/2004 a concretizat atribuțiile acestui organism, fiind preluate numeroase atribuții care înainte aparțineau ministrului/Ministerului justiției. Așa cum am mai arătat, legea inițială nu a rezistat prea mult, iar în anul 2005 ministrul justiției, de-abia numit, a inițiat o serie de modificări care au avut drept principală consecință diminuarea atribuțiilor Plenului CSM fie în favoarea puterii executive (ministrului justiției), fie în favoarea secțiilor consiliului, unde influența executivului se poate manifesta mai ușor. Au fost modificate și alte aspecte, cu același scop.

Totuși, o aplicare a acestor dispoziții timp de aproape zece ani reflectă faptul că unele reglementări trebuie reevaluate.

Au existat anumite derapaje după anul 2005 în activitatea CSM, dintre care unele mai flagrante tocmai în ultima vreme, când era nevoie de echilibru și nepărtinire și în orice caz de neimplicare politică.

Dragi colegi,

Pentru a-mi explica poziția vă voi reaminti fapte și întâmplări din activitatea CSM, prin câteva exemple (tot din ultimii zece ani):

- în condițiile în care, potrivit art. 124 alin. (1) teza întâi din Constituția din anul 1991, ”judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, potrivit legii”, nu putea CSM să decidă, nici chiar în condițiile Legii nr. 92/1992, că pentru procurorii definitivii care trec judecători este suficientă hotărârea Plenului CSM. Problema se pune desigur la fel și în prezent deoarece art. 125 alin. (1) din Constituția revizuită în anul 2003 prevede aceeași soluție. Nici Legea nr. 303/2004 și nici Legea nr. 317/2004 nu permit o altă interpretare, ce contravine Constituției. De altfel, CSM, prin art. 23 alin. (3) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Plenului nr. 193/2006, dispune că, în cazul în care s-a admis cererea de numire a judecătorului în funcția de procuror sau a procurorului în funcția de judecător, Plenul CSM propune Președintelui României eliberarea din funcția de judecător și numirea ca procuror sau, după caz, eliberarea din funcția de procuror și numirea ca judecător. Nu pot exista două categorii de judecători definitivii și inamovibili, una cu decret de numire de către Președinte și una cu hotărâre de numire din partea CSM;

- în legătură cu avizarea propunerii ministrului justiției de numire a procurorilor în funcții de conducere la nivel național, potrivit art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, Regulamentul aprobat prin Hotărârea nr. 193/2006, deci după modificarea din anul 2005, nu conținea nicio dispoziție deoarece art. 33 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 [în prezent art. 32 alin. (2)] stabilea că în cazul în care legea nu prevede un termen pentru emiterea avizelor de către CSM, acestea se emit în 30 de zile de la sesizare, dar depășirea termenului nu afectează valabilitatea actului. Totuși, posibil din dorința de a urgenta emiterea avizului,

prin Hotărârea nr. 355/26 mai 2011, s-a introdus în Regulament art. 211 care prevedea la alin. (3) că în termen de 15 zile de la depunerea propunerii ministrului se întocmește un referat. Brusc, la 10 iulie 2012, prin Hotărârea nr. 610/2012, art. 211 alin. (3), se modifică și se dublează termenul, dar se introduce și un alin. (5) în care se precizează că ”propunerea ministrului justiției nu poate fi înaintată înainte de emiterea avizului Consiliului Superior al Magistraturii”. Întâmplător sau nu, această ultimă modificare se produce în momentul în care în România exista o criză politică, de care desigur CSM trebuia să se distanțeze. A făcut-o oare sau, dimpotrivă, s-a implicat politic și prin alte manifestări de o anumită parte a eșichierului politic. Ele au fost reținute și de juriști și de opinia publică, dar asupra lor îmi este și jenă să mă opresc, considerându-le nedemne de un organism atât de important. Dincolo de acest aspect, care a trezit oricum nedumeriri, rămâne problema dacă printr-o hotărâre CSM se poate adăuga la lege, în condițiile în care art. 32 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 317/2004 stabilește că dacă legea prevede consultarea sau avizul CSM, punctul de vedere emis de acesta nu este obligatoriu;

- tot în plină criză politică, un procuror, membru al CSM, a fost suspendat pentru că ar fi fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa, lansându-se și ideea unui ”complot” cu un anumit grup politic pentru desemnarea procurorilor cu funcții de conducere la nivel național, fiind pomenit și numele premierului. Nu discut pe fond problema, dar este de lămurit cât poate dura o suspendare, mai ales în cazul unui membru CSM care are un mandat limitat, dacă urmărirea penală se tergiversează? Nu există posibilitatea exercitării unui abuz când acțiunea penală este pusă în mișcare și prin ordonanță, nu numai prin rechizitoriu? Nu ar fi mai potrivit, ca în cazul membrilor CSM să nu se aplice *tale quale* dispozițiile art. 62 din Legea nr. 303/2004 și suspendarea să nu se producă de drept, ci Consiliul să aibă posibilitatea să aprecieze

gravitatea învinuirilor? Asta desigur dacă CSM dorește să asigure și independența membrilor săi;

- CSM, prin Secția pentru judecători, s-a pus într-o situație delicată, încuviințând o percheziție a unui judecător de la instanța supremă care se bucura de imunitate; iar apoi și Plenul s-a pus în aceeași situație, decizând că Protocolul adițional nr. 6 al Acordului general privind privilegiile și imunitățile Consiliului European, ca și Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice, nu-și găsesc aplicare la speța respectivă, soluție contrazisă de Decizia CEDO din 29.11.2011, care a ridicat imunitatea judecătoarei, dar după ce a reținut că percheziția încuviințată de CSM a violat imunitatea și că ridicarea imunității nu are efect retroactiv;

- nu este admisibil ca membrii CSM, indiferent de poziția pe care au ocupat-o sau o ocupă, să se pronunțe în legătură cu aspecte ce țin de procese aflate pe rolul instanțelor judecătorești, fie că este vorba de aplicarea prescripției sau de justificarea unei soluții ori de tehnicile de apărare folosite de avocați. Dacă CSM are rolul de a garanta independența justiției, cred că membrii săi trebuie să fie - dacă se poate spune așa - cei mai independenți și cei mai imparțiali, la care echilibrul, moderația și seninătatea să se manifeste în și mai mare măsură decât la judecătorii și procurorii pe care îi apără sau trebuie să-i apere de orice imixtiune. Am constatat însă că, în loc să se manifeste ca un organism unic, membrii săi, individual sau pe grupuri, fac declarații și propuneri, inclusiv către Comisia Europeană, ceea ce nu poate decât să slăbească forța Consiliului;

- principalul reproș pe care-l aduc public CSM se referă, însă la insuficienta implicare în legătură cu pregătirea intrării în vigoare a Noului Cod de procedură civilă. Dintr-un obiectiv prioritar al CSM a devenit o problemă diversă, dându-se întâietate unor probleme care, uneori, sunt periferice. Cel

puțin asta înțeleg și din demisia unui reprezentant al societății civile în CSM. În loc să se plângă de observațiile și criticile care i se aduc, chiar nemeritat uneori, va trebui să-și concentreze eforturile pentru înfăptuirea unei reforme în justiție.

- Joi, 2 iunie 2016, CCR a decis că la 6 ianuarie 2017 toți membrii CSM trebuie să își înceteze mandatul. Ca urmare, CSM va trebui să dea o nouă hotărâre, de data aceasta legală. E a doua oară când CCR spune CSM că dă hotărâri neconstituționale.

CSM are ocazia acum să declanșeze pentru prima dată în ultimii 12 ani alegeri legale. Spun asta pentru că fostul CSM a interpretat și el în mod neconstituțional legea când, la alegerile din 2010, nu a declarat vacante trei locuri, păstrând în componența actualului CSM un judecător și doi procurori cu încălcarea legislației. Atunci însă nicio asociație a magistraților nu a contestat acea decizie.

Și în orice caz, toți judecătorii și procurorii, după ultimele experiențe, cel puțin până la modificarea cerințelor pentru cei care doresc să candideze în CSM, este de dorit să fie mai atenți la adunările generale în care analizează și votează candidații și programele lor. Nu întotdeauna aparențele corespund și realității...

*

* *

Este nevoie de o nouă abordare a problematicii justiției, care presupune înțelegerea corectă a dificultăților și a ordinii firești de rezolvare a lucrurilor.

De asemenea, nu este suficient să identifiți vulnerabilitățile justiției, să trasezi „sarcini” pentru alții, fără a te implica decisiv în înlăturarea acestora.

Veritabila reformă a justiției se face zi de zi, în sala de judecată, în unitatea de parchet, etc., dar pentru aceasta trebuie create toate condițiile.

Pe de altă parte, asupra măsurilor de reformă consultarea trebuie să fie efectivă, dialogul permanent și să predomină nu ideea împărțirii în „reformatori” și „reformați”.

Schimbările preconizate trebuie să plece de la problemele majore ale sistemului: existența multor sedii necorespunzătoare; subfinanțarea; insuficiența personalului și dezechilibre în alocarea resurselor umane; creșterea continuă a volumului de activitate și a stocului de dosare vechi; durata excesivă a unor proceduri; practica neunitară; încrederea scăzută în justiție, ș.a.

Cât privește activitatea Consiliului Superior al Magistraturii nu trebuie ignorat faptul că a făcut obiectul unor critici, vizând îndeosebi: strategia de resurse umane; promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție; organizarea unor concursuri; evaluarea activității profesionale a magistraților; normarea muncii; responsabilizarea sistemului judiciar; comunicarea instituțională și apărarea imaginii justiției, etc.

Ținând cont de toate aceste aspecte și având în vedere locul, rolul și atribuțiile constituționale și legale ale Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul alegerii ca membru al acestui organism voi fi parte a efortului nostru comun de a avea un sistem judiciar independent, transparent, responsabil și eficient, urmărind realizarea următoarelor obiective principale:

CONSOLIDAREA INDEPENDENȚEI JUSTIȚIEI

În concret, voi susține:

1) adoptarea unui act normativ care – în acord cu dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituția României, republicată – să stabilească poziția și importanța justiției în cadrul democrației constituționale (inclusiv prin precizarea faptului că bugetul justiției se stabilește și se modifică după aceleași reguli procedurale ca și în cazul celorlalte puteri ale statului);

2) instituirea unui mecanism de dialog și cooperare între puterile statului, precum și adoptarea unui cod de bune practici în relațiile dintre instituțiile reprezentative (Consiliul Superior al Magistraturii, Parlament, Președintele României și Guvern);

3) asigurarea finanțării corespunzătoare a sistemului judiciar;

4) revenirea la bugetul justiției a sumelor încasate din taxele judiciare de timbru și atragerea de fonduri suplimentare;

5) asigurarea unor condiții de lucru normale pentru întreg personalul din justiție;

6) delimitarea normativă a competențelor Inspecției Judiciare față de cele ale autorităților de audit public.

Dacă va fi cazul revizuirii Constituției voi susține următoarele propuneri:

1) inițiativă legislativă pentru Consiliul Superior al Magistraturii în probleme ale autorității judecătorești;

2) conferirea dreptului Consiliului Superior al Magistraturii de a numi o parte dintre membrii Curții Constituționale (asemeni celorlalte autorități statale);

3) eliminarea dispoziției constituționale privind cerința votului secret în adoptarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii (urmând ca, prin lege organică să se stabilească, eventual, situațiile în care votul este secret);

4) ridicarea la rang constituțional a dispoziției potrivit căreia bugetul și celelalte elemente patrimoniale aferente instanțelor sunt gestionate de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

”DESPRE” TRANSPARENȚA ACTULUI DE JUSTIȚIE

Doresc consolidarea capacității administrative a Consiliului Superior al Magistraturii și creșterea responsabilității membrilor săi.

Legat de acest aspect voi urmări:

1) stabilirea de atribuții și responsabilități clare pentru toți membrii Consiliului Superior al Magistraturii și instituirea unui mecanism eficient de urmărire a realizării acestora (cum ar fi, de exemplu, includerea în raportul anual de activitate al Consiliului Superior al Magistraturii a rezultatelor acțiunilor derulate de fiecare membru al Consiliului Superior al Magistraturii);

2) transparentizarea procesului de luare a deciziilor și asigurarea unității de practică (la nivelul Plenului, Secțiilor, precum și între Secții), prin prezentarea, în timp util, de către secretarul general sau, după caz, secretarul general adjunct, cu sprijinul direcțiilor de specialitate, a eventualei practici anterioare a Consiliului și a practicii instanțelor judecătorești în problema supusă dezbaterii;

3) înființarea unei Comisii pentru coordonarea Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri;

4) organizarea de întâlniri între membrii Consiliului Superior al Magistraturii, magistrați, asociațiile profesionale ale magistraților și reprezentanții societății civile pentru prezentarea activității desfășurate și a priorităților pentru perioada următoare;

5) asigurarea transparenței activității Inspecției judiciare și a unității de practică la nivelul serviciilor sale;

6) creșterea transparenței organizării ședințelor Plenului și Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, precum și a hotărârilor adoptate, prin publicarea pe site-ul Consiliului a tuturor documentelor relevante, inclusiv în materie disciplinară, într-un format clar și accesibil;

7) cooperarea cu asociațiile profesionale și societatea civilă în desfășurarea unor proiecte sau studii (cum ar fi: evaluarea instituțională a funcționării sistemului judiciar; deontologie profesională; jurisprudența CEDO și CJUE, cu referiri speciale la România, etc.);

8) auditarea periodică a aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și a Inspecției Judiciare, atât în privința rezultatelor obținute, cât și a eficienței utilizării resurselor;

9) evaluarea periodică a personalului din cadrul aparatului tehnic – administrativ și din Inspecția Judiciară;

10) crearea, pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, unui forum de dezbateri pe probleme de practică neunitară;

Îmbunătățirea activității Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul resurselor umane și creșterii eficienței activității sistemului judiciar

Propun următoarele:

1) revizuirea strategiei de resurse umane, atât pe termen scurt, cât și pe termene mediu și lung (inclusiv prin previzionarea fluctuațiilor de personal, cu accent pe ieșirile posibile din sistem, având în vedere și modificările de competență cuprinse în noile coduri de procedură);

2) redimensionarea schemelor de personal la instanțe și parchete, în raport de media încărcăturii de dosare pe o perioadă relevantă, cu luarea în considerare a volumului optim de activitate;

3) efectuarea demersurilor necesare pentru ocuparea posturilor vacante de magistrați, grefieri și celelalte categorii de personal;

4) îmbunătățirea activității de statistică judiciară (indicatori statistici revizuiți; preluarea datelor statistice de la toate instanțele și parchetele, etc.);

5) îmbunătățirea proiectului privind stabilirea volumului optim de activitate la instanțe (cooptarea în cadrul grupului de lucru a reprezentanților Ministerului Justiției și Ministerului Muncii; efectuarea măsurătorilor pentru determinarea timpului de soluționare a dosarelor; revizuirea gradelor de complexitate, etc.);

6) îmbunătățirea sistemului de evaluare a magistraților conform propunerilor formulate în cadrul Proiectului finanțat de Uniunea Europeană (revizuirea criteriilor și procedurii de evaluare; asigurarea imparțialității evaluării; eliminarea caracterului „sanționator” al calificativului „bine”, etc.), în scopul creșterii responsabilității magistraților și a performanței sistemului judiciar;

7) îmbunătățirea procedurii de promovare în funcții de execuție la instanțe și parchete [selecția riguroasă a comisiei de examinare; posibilitatea contestării rezultatului susținerii proiectului; revizuirea tematicii și bibliografiei, cu accent pe aspectele practice, etc.];

8) îmbunătățirea procedurii de numire în funcții de conducere la instanțe și parchete (selecția riguroasă a comisiei de examinare; revizuirea tematicii și bibliografiei; evaluarea managementului anterior, etc.);

9) continuarea demersurilor de implementare a proiectului privind transferul sarcinilor administrative de la judecători la personalul auxiliar (grefieri principali);

10) continuarea demersurilor de implementare a proiectului privind îmbunătățirea managementului instanțelor și introducerea conceptului de „manager de instanță”;

11) revizuirea procedurii de transfer, delegare și detașare a magistraților (criterii obiective suplimentare; transparență; motivare convingătoare; caracterul excepțional al detașării în afara instanțelor sau parchetelor, etc.);

PREVENIREA CORUPȚIEI & INTEGRITATEA

În raport de atribuțiile sale, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să acționeze în continuare în următoarele direcții:

I. Asigurarea integrității profesionale în sistemul judiciar.

Între independență și responsabilitate trebuie să existe un echilibru, iar magistratul nu trebuie să uite că independența conferită de lege nu este independență față de lege, după cum nu este un privilegiu al său, ci o garanție pentru justițiabil.

Sunt necesare următoarele măsuri:

1) ACTUALIZAREA, în colaborare cu Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Direcția Națională Anticorupție strategiei de integritate în sistemul judiciar;

2) clarificarea – în colaborare cu asociațiile profesionale – problemei competenței în stabilirea și revizuirea normelor de conduită morală specifice profesiei de magistrat;

3) monitorizarea cazurilor de încălcare a deontologiei profesionale specifice profesiei de magistrat, inclusiv de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii, și sesizarea Inspecției Judiciare;

4) soluționarea cu celeritate, **cu respectarea garanțiilor procesuale**, a acțiunilor disciplinare și a cazurilor de încălcare a normelor Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor;

5) urmărirea punerii în aplicare a recomandărilor formulate de către Grupul de lucru privind studierea modului de individualizare a pedepselor aplicate în materie de corupție (astfel cum au fost însușite), precum și a altor studii relevante.

STATUTUL EUROPEAN AL MAGISTRATULUI ROMÂN

Împrejurări recente (dezbateri la proiectele de lege privind salarizarea unitară, pensionarea, măsurile de austeritate, eşalonarea plății drepturilor salariale restante, ș.a.) au readus în discuție elemente ale statutului magistratului, aruncând o umbră de îndoială asupra drepturilor câștigate prin lege, semănând incertitudinea și nesiguranța în sistem, cu efecte nocive evidente. În acest context, apreciez necesară întărirea și garantarea tuturor elementelor care

configurează statutul magistratului român, în acord cu standardele general recunoscute ale Uniunii Europene.

Voi urmări impunerea pe agenda legislativă a următoarelor aspecte:

1) salarizarea corespunzătoare; menținerea pensiei de serviciu; executarea hotărârilor judecătorești privind drepturile salariale restante;

2) promovarea unor măsuri de protejare a sănătății personalului din justiție.

CREȘTEREA ÎNCREDERII ÎN JUSTIȚIE

Consiliul Superior al Magistraturii are un rol deosebit în crearea imaginii justiției române, sens în care trebuie să se manifeste transparență și să promoveze o comunicare eficientă.

Acceptând și valorificând critica constructivă, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să-și consolideze capacitatea de a avea reacții ferme și rapide la încercările de intimidare sau discreditare a justiției, de subminare a autorității publice a acesteia.

DRAGI COLEGI,

Eu una m-am săturat și cred că împreună trebuie să respingem categoric sintagma folosită de mulți la fiecare ciclu electoral ”este nevoie de o nouă paradigmă”...

Eu cred că noi toți trebuie să construim paradigma care să ducă la mai binele comun al Justiției.

Eu cred că niciun judecător nu trebuie să fie la dispoziția unui organ colectiv denumit Consiliul Superior al Magistraturii. CSM nu ar trebui să reprezinte șefii magistraților și nici un organ de represiune, ci o structură de magistrați cu viziune și personalitate normală, care girează independența magistraților și cariera lor, tocmai de aceea viitorul CSM ar trebui construit pe alte baze.

Eu cred că nici un judecător nu ar trebui să fie făcut să aștepte pe holurile CSM și nici să fie umilit de cineva care are puterea de a dispune de cariera sa prin vot secret.

Eu cred că judecătorul trebuie să se știe protejat de către CSM, echilibrul acestuia trebuind să fie în lege și în faptul că a făcut dreptate, tocmai de aceea latura prevalentă a CSM-ului trebuie să fie cea preventivă și nu cea sancționatoare, astfel ca judecătorul să se simtă liber și independent, având ca singură limită Legea.

Eu cred că ar trebui ca reprezentarea la CSM să fie proporțională cu numărul de judecători de la fiecare nivel ; ar trebui să fie mai mulți judecători de la judecătoria în CSM.

Eu cred că imaginea justiției depinde de judecătorul de scaun, de profesionalismul și atitudinea acestuia. De aceea, pentru că legea îmi permite, dacă voi fi aleasă doresc să îmi păstrez și exercit funcțiunea de judecător la instanța în cadrul căreia activez și în prezent.

*

* *

P.S. - Și pentru că *nihil novus sub sole, totus novus sub sole*, aduc tuturor colegilor la cunoștință, chiar și ”crâcnitorilor” mei, că prezentul Proiect, a fost alcătuit (după mult studiu și documentare) prin preluarea (nu plagierea – fiind un subiect la modă) multor obiective (nerealizate încă) cuprinse în proiecte ale colegilor care au candidat înaintea mea (unii fiind aleși, alții nu), obiective în care eu cred și pe care împreună cu voi toți sper să le punem în ființă cât mai curând.

Pentru toți cei care a-ți avut răbdarea să parcurgeți acest proiect imperfect, vă mulțumesc și vă asigur de întreaga mea considerație colegială și umană.

Și nu în ultimul rând, *Fiat justitia perat mundus...*

Judecător Lavinia Nicoleta Coțofană

Judecătoria Arad

La 11 iulie 2016

WWW.JURL.ro